

Til lovforslag nr. L 198. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 18. maj 2009

Betænkning

over

Forslag til lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter

[af skatteministeren (Kristian Jensen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 22. april 2009 og var til 1. behandling den 29. april 2009. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 1 møde.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og skatteministeren sendte den 20. marts 2009 dette udkast til udvalget, jf. SAU alm. del – bilag 222. Den 3. april, den 17. april og den 22. april 2009 sendte skatteministeren indkomne hørings svar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 11 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med udtagelse af LA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Venstres, Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget finder, at skattereformen afgørende sænker skatten på arbejde. Indkomstskatten nedsættes med 29 mia. kr. og sikrer, at det bedre kan betale sig at arbejde, at yde en ekstra indsats, at uddanne sig, og i

det hele taget er reformen yderst gavnlig for dansk økonomi.

Siden 2001 har VK-regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti fastholdt skattestoppet som grundlag for skattepolitikken. Samtidig har VK-regeringen og Dansk Folkeparti med forårspakken i 2004 og »Lavere skat på arbejde« fra 2007 sænket skatten på arbejde. Med skattereformen gennemføres så den største nedsættelse af skatten på arbejde nogen sinde.

Marginalskatten sænkes med 7 procentpoint, således at den højeste marginalskat sænkes fra 63 til 56 pct. Den højere topskattegrænse løfter 350.000 danskere ud af topskatten. Nedsættelse af bundskatten med 1,5 procentpoint sikrer, at der også er lettelser i skatten for alle indkomster.

Skattereformen er socialt afbalanceret. Det har været et centralt punkt, at det fortsat er de bredeste skuldre, der skal bære de tungeste byrder. Som det fremgår af skatteministerens svar på lovforslag nr. L 195 – spørgsmål 3, så er det sådan, at med det gældende skattesystem betaler de 10 pct. af befolkningen med de højeste bruttoindkomster 15,3 gange mere i indkomstskat end de 10 pct. med de laveste bruttoindkomster. Med skattenedsættelserne i 2010 øges det til 16,1. I forhold til de samlede skattebetalinger betaler de 10 pct. højeste indkomster 11 gange mere i skat end de 10 pct. laveste indkomster. Efter skattereformen ændres dette tal til 10,9.

Med en indkomstafhængig grøn check og forhøjelse af beløbsgrænsen for friplads i daginstitution samt forhøjelse af pensionstillægget tages

Bet. o. lovf. vedr. kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter

der målrettede initiativer til at sikre en social balance i skattereformen. Faktum er, at over halvdelen af skattelettelserne i skattereformen gives i bunden af skatteskalaen.

Skattereformen fortsætter trygheden for de danske boligejere. Skattestoppet har siden 2001 sikret tryghed for danske boligejere. Derfor har det været afgørende, at skattereformen følges op med en fortsættelse af skattestoppet. Med reformen sænkes rentefradrag alene for familier med renteudgifter over 100.000 kr. (50.000 kr. for enlige). Dertil kommer, at det aftrappede fradrag indføres skånsomt fra 2012 til og med 2019. Og for at der ikke skal være den mindste tvivl om, at husejerne kan sove trygt om natten, så suppleres dette med en kompensationsmodel. En kompensationsmodel, som sikrer, at hvis den lavere værdi af rentefradraget og ligningsmæssige fradrag ikke opvejes af lavere indkomstskat, så kompenseres man krone for krone. VKO har siden 2001 stået vagt om boligejernes situation. Det står partierne fortsat ved, og derfor kan boligejerne fortsat sove trygt om natten.

Skattereformen er fuldt finansieret. Skattereformen øger den finanspolitiske holdbarhed med 5,5 mia. kr. Dermed slås der endnu engang en tyk pæl igennem påstanden om, at der er et modsætningsforhold mellem lavere skat og bedre velfærd.

Samtidig er skattereformen endnu et tiltag til at sætte aktivt ind mod de negative konsekvenser for dansk økonomi af den internationale finanskriser. Skattereformen underfinansieres de første år. Det betyder, at i 2010 øges danskernes rådighedsbeløb med 13 mia. kr. Dermed får danskerne flere penge mellem hænderne, og det ruste de danske familier i en vanskelig økonomisk situation og bidrager til øget økonomisk aktivitet.

Ud over at øge den finanspolitiske holdbarhed øger skattereformen arbejdsudbuddet med godt 19.000 personer. I øjeblikket er ledigheden stigende, men for under et år siden var mangelen på arbejdskraft i Danmark medvirkende til, at danske virksomheder måtte sige nej til ordrer på grund af mangel på arbejdskraft. Med den demografiske udvikling er det vigtigt, at arbejdsudbuddet øges. Det er af afgørende betydning, når vi er på den anden side af finanskrisen. De lavere marginalskatte bidrager til, at arbejdsudbuddet øges. Dermed sikrer den lavere skat på arbejde

også, at arbejdsmarkedet og den danske økonomi er bedre rustet til fremtidens udfordringer.

Skattereformen er samtidig en grøn reform. Den lavere skat på arbejde finansieres bl.a. gennem højere afgifter på miljøbelastende og energiforbrugende adfærd. Det bidrager til at sikre ambitiøse målsætninger på miljø- og klimaområdet. Der tages hensyn til energitunge virksomheders konkurrenceevne, ved at de stigende energiafgifter indføres med en tredjedel frem til og med 2012, hvor de energiintensive virksomheders konkurrenceevne analyseres. Højere afgift på spildevand og ekstra afgift for dieseldrevne personbiler er yderligere miljøtiltag i skattereformen.

Skattereformen indeholder også sundhedsfremmende tiltag. For at fremme folkesundheden og for at finansiere lavere skat på arbejde forhøjes en række afgifter, herunder tobaksafgifterne og is- og chokoladeafgifterne, mens der indføres en afgift på mættet fedt. Dermed benyttes afgifter til aktivt at fremme folkesundheden, samtidig med at der tages det fornødne hensyn til grænsehandelsproblematikken. Det personlige ansvar for ens egen folkesundhed er naturligvis fortsat det centrale, men de sundhedsfremmende afgifter fremmer valget af en sundere livsstil.

Med skattereformen afskaffes en række særordninger og undtagelser i skatte- og momssystemet. Dermed er dansk erhvervsliv med til at finansiere et meget stort ønske om lavere skat på arbejde, ligesom skatte-, afgifts- og momssystemet gøres enklere.

Samlet er skattereformen et stort aktiv for Danmark. Med skattereformen bliver Danmark rigere. Danmark rustes bedre til at komme igennem den internationale finanskriser. Den er socialt afbalanceret, fuldt finansieret og fremmer miljørigtig og energibesparende adfærd. Skattereformen fremtidssikrer det danske skattesystem.

Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget støtter, at det bliver dyrere at forurene, og at afgifter bruges til at mindske klima- og miljøbelastning fra f.eks. produktion, forbrug og transport. Det er dog ikke ligegyldigt, hvad provenuet efterfølgende bruges til, og partierne kan desværre konstatere, at de gennemførte skattelettelser er socialt skævt fordelt.

Grønne afgifter vender typisk den tunge ende nedad og rammer socialt skævt, hvorfor der er

behov for at kompensere lavindkomstgrupper i Danmark for de stigende afgifter. Derfor vil partierne støtte loven, men partierne bemærker, at beløbene for den grønne check er nominelle og ikke reguleres, hvilket betyder, at dens realværdi udhules over årene svarende til den generelle vækst i samfundet. Det vil betyde, at flere med små indkomster vil ende med at tabe på reformen, når checken udhules, samtidig med at en del af afgifterne vil blive overvæltet i priserne. At de dårligst stillede sikres kompensation for stigende afgifter er dermed højst usikkert.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre bemærker også, at den grønne check knyttes til moderen, hvilket i kombination med aftrapningen giver kønsskævhed, idet der hermed give et økonomisk incitament til, at mødre – men ikke fædre – går ned i tid og dermed ned i løn, når der er børn i husstanden. Og i de tilfælde, hvor der er delt forældremyndighed og checken aftrappes i et indkomstinterval omkring topskattegrænsen, hvor marginalskatten samtidig er meget høj (jf. skatteministerens svar på L 198 – spørgsmål 1), så giver det et incitament til, at moderen arbejder mindre (jf. skatteministerens svar på L 198 – spørgsmål 8 og 9).

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre er til gengæld kritiske over for det »kompromis«, som er indgået mellem partierne bag skattereformen, som betyder, at kun op til to børn i en familie udløser den supple-

rende grønne check på 300 kr. Dette er et tydeligt og meget usympatisk fingeraftryk, som Dansk Folkeparti har sat på reformen, og som Venstre og det Konservative Folkeparti har accepteret. Dansk Folkeparti har selv formuleret det som følger: »Det mest almindelige i Danmark er, at folk ikke har mere end to børn, og vores politik er tilrettelagt, så den tilgodeser danske statsborgere. Derfor er vores grænser for antallet af børn, vi vil yde støtte til, også tilrettelagt efter det kulturelle mønster i danske familier«. Dermed gør regeringen og Dansk Folkeparti sig til dommere over, hvor mange børn det familiepoltisk er normalt at have. Denne holdning støttes ikke af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, der mener, det må være familiernes egen vurdering.

Der er 105.000 familier med mere end to børn, og 125.000 børn i alt, der ikke omfattes af den supplerende grønne check. Hvis forskelsbehandlingen blev fjernet, ville det blot give en merudgift på ca. 35 mio. kr.

Et *mindretal* i udvalget (LA) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Torsten Schack Pedersen (V) Karsten Lauritzen (V) Flemming Møller (V) Jacob Jensen (V)

Mikkel Dencker (DF) Pia Adelsteen (DF) Mike Legarth (KF) Charlotte Dyremose (KF)

Anders Samuelsen (LA) nfm. Nick Hækkerup (S) John Dyrby Paulsen (S) Klaus Hækkerup (S)

Thomas Jensen (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Jesper Petersen (SF)

Niels Helveg Petersen (RV) fmd. Frank Aaen (EL)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	2
Socialdemokratiet (S)	45	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	25	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	23	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	2
Enhedslisten (EL)	4		

Oversigt over bilag vedrørende L 198

Bilagsnr.	Titel
1	Høringsskema, fra skatteministeren
2	Meddelelse vedrørende høringssvar
3	Meddelelse om, at der åbnes for spørgsmål på lovforslaget
4	Fastsat tidsplan for udvalgets behandling af forslaget
5	1. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 198

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvad begrundelsen er for, at den grønne check kun gives til maksimalt to børn, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om, hvor mange børn der lever i familier med mere end to børn, og som dermed ikke får den grønne check, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm., om ministeren med henvisning til begrundelsen for, at den grønne check foreslås fastholdt på det nominelle kronebeløb og ikke reguleres over tid, dvs. antagelsen om stigende udbredelse af vedvarende energi og løbende energibesparelser, vil oplyse, hvilken pris- og udbredelsesudvikling for vedvarende energi Skatteministeriet har lagt til grund, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om, hvad de udgiftsmæssige konsekvenser vil være, hvis bestemmelsen om »maks. to børn pr. person« ophæves, så der ydes kompensation til alle børn i familien, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om, hvorledes »den grønne check« forholder sig til de afgifter, der påregnes pålagt familier omfattet af de grønne afgifter, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm., om »maks. to børn pr. person« betyder, at et par med fire børn, der bliver skilt, og hvor hver af parterne får forældremyndigheden til to af børnene, i alt kan få to gange 1300 + 300 + 300 kr., til skatteministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om beskatning efter kildeskattelovens §§ 48 E-48 F (bruttoskatteordningen for forskere og nøglemedarbejdere), til skatteministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om en ligestillingsvurdering af det element, at den grønne check til børn som udgangspunkt ydes til moderen, sammenholdt med aftrapningsreglerne, og herunder om dette ikke indeholder en tilskyndelse til, at det er kvinderne frem for mændene, der går ned i tid, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm., om ministeren er enig i, at der gives et større økonomisk incitament til mødre frem for fædre til at gå ned i løn (og tid), for at undgå aftrapningen af checken, når der er børn i husstanden, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
10	Spm., om ministeren vil gennemføre familietypeberegninger, der viser den økonomiske belastning, der følger af de øgede energiafgifter afhængig af f.eks. boligform og størrelse, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
11	Spm. om begrænsningen af den grønne check til to børn m.v., til skatteministeren, og ministerens svar herpå